

отхранилъ и огледалъ единъ недостойникъ; но е злочесто че, въ лицето на този свой въспитаникъ, той е отвѣдилъ една отровна змійа, ядътъ на която служи за неисцѣлността на ранитъ на Черквѣтъ. И ако има нѣщо да осѣдимъ въ Н. Прѣосвященство то не е освѣнъ онѣзи непрости- телна слабостъ на това голѣмо негово снесхожде- ніе къмъ този извергъ, и това негово домогваніе да го въведе въ ликътъ на бѣдущитѣ светители на нашѣтъ Черквѣ.

Да ся повѣрватъ черковнитѣ чинове на чело- вѣцы които първо и първо не произхождатъ отъ нашѣтъ народностъ, които съ поведеніето си не спадатъ въ ликътъ на почтеннитѣ челоуѣцы, ще каже съ рѣкѣтъ си да затривамы бѣдущето на Черквѣтъ си и на народътъ си. И това е което ны е побудило да искажемъ тѣй открито това мал- кото отъ многото онова което знаемъ отъ житіе- то на този прѣдлаганнытъ за кандидатъ Архы- мандритъ; защото, мыслимъ, че колкото ся смѣл- чаватъ и търпятъ таквизито беззаконія на черков- нитѣ служители толкозъ тѣ ставатъ по-дерзскы и нелъпы и докарватъ найпослѣ съсипваніето на Черквѣтъ и на вѣрѣтъ.

Человѣкъ таквъ който е толкозъ смутове про- извелъ, толкозъ съблазни причинилъ, толкозъ бѣды и неволи нанеслъ на Черквѣтъ и то до сега въ